

Första manifest

Kongressen
FÖR **ekosocialism**

18 teser för ekosocialism

februari 2013

"Jag vill att den överväldigande majoriteten av människor, den verkliga majoriteten: att alla människor ska kunna tala, läsa, lyssna och få blomma ut.

Jag har aldrig sett kampen som något annat än ett medel att få slut på allt som förhindrar detta.

Jag har valt den väg jag gjort därför att jag tror att den leder oss till denna lyckliga belägenhet.

Jag kämpar för denna godhet ska bli allmän, mångfaldigad, outsidersig. "

Pablo Neruda, chilensk poet (*Jag erkänner att jag levtt / J'avoue que j'ai vécu, 1974*)

Detta Manifest från Kongressen för ekosocialism är en vidareutveckling av det Internationella Manifest för ekosocialism som publicerades 2002 liksom av den ekosocialistiska deklARATION som antogs i Belem 2009 för att öppna vägen för ett nytt politiskt projekt.

Det har varit föremål för en omfattande debatt i samband med den Kongress för ekosocialism som organiserades av Parti de Gauche den 1 december 2012 i Paris. Sedan dess har 133 olika ändringsförslag från ett drygt trettiotal bidragsgivare från skilda politiska horisonter tagits emot och behandlats.

Den syntes som här presenteras vänder sig till alla de som delar ekosocialismens ideal, till individer såväl som till organisationer, i Frankrike och internationellt.

All information om detta manifest kan återfinnas på ecosocialisme.com

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

I. VAD MENAS MED EKOSOCIALISM?.....	3
1. Ett konkret och radikalt alternativ.....	3
2. Ett paradigm för det gemensamma intresset.....	3
3. En ny politisk syntes för vänstern.....	3
4. Socialismens förnyelse.....	4
II. UT UR DE IDEOLOGISKA ÅTERVÄNDSGRÄNDERNA.....	4
5. Den gröna kapitalismens lögn, riskerna med ensidig miljöideologi.....	4
6. Den socialdemokratiska återvändsgränsen.....	4
III. SKAPA EN NY POLITISK EKONOMI STÄLLD I DET MÄNSKLIGA FRAMSTEGETS TJÄNST.....	5
7. Ställa ekonomin i behovens tjänst.....	5
8. Bryta med traditionella tankemönster.....	5
9. Producera annorlunda.....	5
10. Den gröna regeln som politisk kompass.....	5
IV. BYGGA DEN EKOSOCIALISTISKA REVOLUTIONEN.....	6
11. De olika striderna bör stråla samman.....	6
12. Kämpa och göra motstånd för att uppfinna nya vägar.....	6
13. Göra verklighet av ekologisk planering.....	6
14. Ingen jämlikhet, ingen social republik utan konstituerande församling.....	7
15. Föra den kulturella striden.....	7
16. Spränga de liberala avtalens fjättrar.....	7
17. Föra den internationalistiska och universalistiska striden.....	8
18. Bedriva medborgarrevolutionen för ekosocialism.....	8

I. VAD MENAS MED EKOSOCIALISM?

1. Ett konkret och radikalt alternativ. Ekosocialismen är inte en utopi som verkligheten borde anpassa sig till. Den utgör människors förnuftiga svar på den dubbla återvändsgränd som mänskligheten i vår tid är inträngd i på grund av våra sätt att producera och konsumera, sätt som föröder både människor och miljö. Denna dubbla återvändsgränd uppfordrar oss till att både tänka och agera radikalt, radikalt i bemärkelsen att gå till roten av problemen. Därför kämpar vi emot det nuvarande systemets två drivkrafter: kapitalismen och produktivismen. Kapitalismen tvingar fram en omvandling av allt i dess väg till varor, så att de kan göras till nya källor till profiter. Därigenom är den ansvarig för den pågående fördjupningen av sociala klyftor och för den liberala, frihetskvävande globalisering där den sociala och miljömässiga dumpningen är förhärskande, där miljögifter utlokaliseras och hela ekosystemet rubbas. Produktivismen gör slut på naturtillgångarna och sätter klimatet i gungning. Konsumismens ideologi är produktivismens naturliga konsekvens. Den upphöjer den materiella ackumulation till allmän norm, med hjälp av omfattande reklamkampanjer, för att locka fram nya, ständigt otillfredsställda behov. Vi pekar ut de verkligt skyldiga till detta system: den globaliserade finansoligarkin, de regeringarna som låter sig styras av de multinationella företagens lobbyverksamhet, helt utanför varje demokratisk kontroll och de ideologer som förespråkar "fri och ej snedvriden" konkurrens, "grön" kapitalism och frihandel. Emot dessa krafter står ekosocialismen som ett alternativ, för att ta sig ut ur krisen och för att genomdriva allmänintresset blir styrande: att utan dröjsmål åstadkomma en rättvis fördelning av resurserna, att lägga grunden till en ny typ av ekonomi där behov och varsamhet blir styrande, där klimatet och ekosystemen i dess biologiska mångfald bevaras.

2. Ett paradigm för det gemensamma intresset. I verkligheten, innan någon idé uttrycks över ämnet, måste vi konstatera att den mänskliga varelsen utgör en integrerande beståndsdel av det ekosystem hon lever i. Hon kan inte frikopplas från det. Det finns bara ett globalt ekosystem som är förenligt med mänskligt liv. Därigenom, i detta beroende av ekosystemet, är vi alla lika. Denna sanning är något ingen av oss kan undslippa, oavsett alla övriga skillnader oss emellan. Det finns således ett gemensamt, allmänmänskligt intresse som är förbundet med alla övriga levande varelser: att bevara det ekosystem som gör mänskligt liv möjligt. Och hur ska detta kunna fastställas om inte genom fri kollektiv diskussion? Hur skulle en sådan diskussion kunna vara fri om vissa dominerar över andra, om de sanningar som presenteras är påtvingade på förhand? Det ekologiska paradigmet bygger alltså på demokrati, social jämlikhet, religionsfri förnuftsmässighet och feminism. Detta är de nödvändiga förutsättningarna för att medborgarnas debatt ska kunna äga rum utan påtryckningar från oligarkiska, dogmatiska eller patriarkala krafter. Vidare, i den allmänna debatten för att bestämma vad som utgör det gemensamma intresset gäller det för var och en av oss att föra fram vad vi anser vara bra inte för oss själva utan för alla. En sådan debatt lyfter fram de mänskliga rättigheternas universalitet, medborgarskapet som en plikt och republiken som en nödvändighet. Detta är den förnuftsmässiga länk som förenar den politiska ekologin med strävan efter den sociala republiken i dess universella dimension. Det är denna globala politiska teori som vi kallar ekosocialism. Det handlar om en humanism och en universalism som är socialistisk och konkret.

3. En ny politisk syntes för vänstern. Ekosocialismen är ett nytt politiskt projekt som förverkligar syntesen mellan en ekologi som nödvändighet är antikapitalistisk och en socialism som gjort sig fri från produktivismens logik. På så vis möjliggör den ett sammanflöde av stora vänsterströmningar till ett nytt politiskt paradigm. Vi behöver ett sådant alternativt samhällsprojekt, ett alternativ till kapitalismen. Det ger oss en horisontlinje i vår kamp för ett frigörelsens och framstegens samhälle, ett samhälle där miljöplundring och människors utsugning av andra människor upphört. Vårt ekosocialistiska projekt tar

hänsyn till mänskliga behov och vår planets begränsningar. Den utgör ett nytt tänkesätt när det gäller produktionens sociala nytta, våra konsumtionsmönster, våra verkliga behov, ändamålsenligheten i det vi producerar och det sätt vi producerar dem på.

4. Socialismens förnyelse. Socialismen har alltid strävat efter människors frigörelse. Denna förutsätter att rikedomarna fördelas rättvist, att makten demokratiseras och genom att varje kvinna, varje man från en bred allmänbildning. Det programmet är fortfarande vårt. Men vi vet nu att frigörelsen inte kan nås genom en tillväxt utan slut: det tillåter inte det ekosystem som gör mänskligt liv möjligt. Detta konstaterande tvingar oss att formulera en ny modell för framsteg som bryter med det kapitalistiska systemets logik. Det som måste bli föremål för omtänkande är inte bara produktions- och utbytesystemen, utan också innehållet i det som produceras och konsumtionsmönstren. Denna ansats innefattar följaktligen ett omtänkande när det gäller hela den sociala och politiska organisationen. Den tvingar oss att å nytt tänka över vad vi menar med mänskligt framsteg, i ljuset av det nödvändiga bevarandet av ekosystemet. Under dessa förutsättningar är det en ny strategi som måste formuleras för mänsklighetens frigörelse. Denna nya insikt och det aktionsprogram som den leder till är ekosocialismen. Dess metoder är konkret radikalitet, ekologisk planering och medborgarrevolution.

II. UT UR DE IDEOLOGISKA ÅTERVÄNDSGRÄNDERNA

5. Den gröna kapitalismens lögn, riskerna med ensidig miljöideologi. Vår ekologi är social, den utgör en vidareutveckling av vänsterns historiska strider. Vi förkastar den mystifiering som en viss syn på ekologi utgör, den som hävdar att ekologin är förenlig med liberalismen. Vi förkastar den "gröna kapitalism" som under flagg av den "hållbar utvecklingen" öppnar ett nytt område för profitmaximering och som understödjer imperialistisk dynamik och kortsiktighet. Vi förkastar också den ekologiska argumentering som nöjer sig med att skuldbelägga de enskilda individerna. Därigenom underlåter den att peka på den huvudansvarige - den måttlösa produktivismen. Den underlåter att angripa de kapitalistiska produktions- och konsumtionsmetoderna och vägrar att se hur dessa utnyttjar de mest utsatta och plundrar länderna i Syd. Vi förkastar det som en ekologi avskuren från de folkliga klasserna skulle vara, en ekologi utan seriös kritik av den globaliserade ekonomin, utan social vision och därigenom utan miljömässig verkningsfullhet. Vår ekologiska ansats tar sig an miljöfrågorna genom att systematiskt förbinda dem med en kritik av det ekonomiska systemet och med de sociala striderna, genom att främja alla medborgares delaktighet i dem.

6. Den socialdemokratiska återvändsgränsen. Vi förkastar den socialdemokratiska doktrin som hävdar att en varje omfördelning av rikedomarna först förutsätter en ökad BNP-tillväxt och en allmän höjning av den materiella konsumtionen. Det är en dubbel orimlighet. Dels bevarar detta finanskapitalets makt och förutsätter att fördelningen av rikedomarna ska ske utifrån "tillväxtens frukter". Den ifrågasätter inte de redan ackumulerade rikedomarna. Men vi vet ju att rikedomarna redan existerar, det finns ingen anledning att dröja med att omfördela dem. Det som måste ifrågasättas är ju kapitalets rovdrift, dess sätt att lägga beslag på dessa rikedomar. Dels bygger denna doktrin på en modell av obegränsad expansion som innebär ett självmord för mänsklig civilisation. BNP-måttet återspeglar inte vad som är ett gott liv för människorna i samhället. Naturligtvis är det nödvändigt att se till att alla människor får sina grundläggande behov tillfredsställda. Naturligtvis är det nödvändigt att åter få igång verksamheter som är av gemensamt intresse. Men en blint verkande omstart av ekonomisk tillväxt skulle knappast innebära en lösning på de trängande sociala behoven. Den är än mindre önskvärd ur det ekologiska perspektivet, när det gäller att bevara ekosystemet, naturresurserna och klimatet. Vi tänker alltså varken vänta på tillväxtens återkomst eller på åtstramingspolitikens påstått välgörande effekter: vi tror varken på den ena eller på de andra.

III. SKAPA EN NY POLITISK EKONOMI STÄLLD I DET MÄNSKLIGA FRAMSTEGETS TJÄNST

7. Ställa ekonomin i behovens tjänst. Ekosocialismen vill ställa ekonomin och produktionssystemet i tjänst för människors behov. Därför står den i opposition till den ”utbudspolitik” som liberalerna förespråkar. Vi förkastar denna produktivistiska logik som består i att producera allt och vad som helst och under vilka omständigheter som helst för att bli av med det på en marknad med hjälp av reklamkampanjer. Är det inte uppenbart att med systemet med en sådan målsättning, för att öka sina profiler, säljer produkter som är programmerade för att allt snabbare gå sönder eller bli förlagade? Hur kan man stå ut med det slöseri som består i de ökande avfallsmängderna i vår civilisation? Hur kan man bortse från att stora delar av dessa avfallsmängder exporteras till länder i Syd, till skada för deras befolkningars hälsa och deras miljö? Våra kollektiva beslut borde istället inriktas på att verkliga behov tillfredsställs. Det är den ekologiska planeringens innebörd. Den vänder på den produktivistiska logiken genom att utgå från behoven, från plikten att bevara ekosystemet och från allas rätt att leva i en hälsosam miljö. Den inrättar produktionssystemet efter dessa tvingande krav.

8. Bryta med traditionella tankemönster. Ekosocialismen ifrågasätter den diktatur som särintressen och det privata ägandet av produktionsmedlen utöver. Den ifrågasätter arbetets villkor. Vi förespråkar en social tillägnelse av produktionsmedlen och de alternativa förslagen om en social och solidarisk ekonomi i form av självstyre och kooperativ. Vi försvarar den nationella budgetsuveräniteten och nationaliseringar som redskap för den offentliga politiken, i synnerhet när det gäller bank- och kreditverksamhet. Nya mätmetoder för att mäta mänskliga framsteg, ”av-globalisering”, social och ekologisk protektionism, ovillkorlig rätt till autonomi och socialiserad lön, tak för maximalt tillåten lön - allt detta är perspektiv som vi har i åtanke för att kunna bryta upp från intrampade stigar och undvika fällan att hamna i en anpassning till rådande system. Vi måste också gå mycket längre när det gäller drastisk arbetstidsförkortning: ”arbeta mindre för alla i arbete och bättre arbete”, nagla fast den fulla sysselsättningen som horisont samtidigt som vi ställer frågorna om syftemålen med arbetena. Det är ingen mening med att arbeta längre än den tid som behövs för att framställa det vi behöver. Den tid som därigenom frigörs kan komma till nytta för verksamheter som idag anses som ”improduktiva” och likväl är väsentliga för ett gott liv.

9. Producera annorlunda. Den grundläggande omläggningen av vårt produktionssystem vilar på fyra förutsättningar: omlokalisering av verksamheter, ekologisk återindustrialisering, konvertering av industriapparaten och omfördelning av arbetet. Det finns många behov som inte tillgodoses: i omlokaliserad industri, i personstödande tjänster, i ekologiskt jordbruk, i det bondejordbruk som livsmedelssäkerhet och hälsa för alla, i den forskning och de ”gröna” företag som är inriktade på att minska vårt beroende av ändliga naturtillgångar (eko-byggnad, ökad energieffektivitet, renovering av uppvärmningsmetoder, förnybar energi...). I takt med växande arbetslöshet och social kris är det alltför vanligt att sysselsättningsargumentet används mot kravet att skydda miljön. Detta är absurt: idag ser vi hur mycket den liberala laissez-faire-politiken kostar ekonomiskt och socialt samtidigt som en omlokalisering och ekologisk omvandling tvärtom skulle möjliggöra att bevara, förvandla eller skapa mängder av nya arbetstillfällen i alla länder, arbetstillfällen som skulle vara både lokalt förankrade och stadigvarande.

10. Den gröna regeln som politisk kompass. Den "gröna regeln", det är vår centrala vägvisare när det gäller att styra ekonomin. Den ersätter den "gyllene regel" av åtstramningspolitik och "strukturanpassning" som världsbanken, internationella valutafonden, EU-kommissionen och den europeiska centralbanken påtvingat oss. Den syftar till att säkerställa vår ansvarighet gentemot mänskligheten och dess ekosystem genom att upphäva den ekologiska skulden. Den förbinder den nödvändiga minskningen av viss materiell konsumtion och den nödvändiga utvidgningen av vissa verksamheter med ett systematiskt hänsynstagande till det ekologiska avtryck som detta leder till. Förutom behovet att rätta till de skador som redan åsamkats när det gäller växthuseffekter och förlust av biologisk mångfald ska vi, som ett sätt att bedöma effekten av den bedrivna politiken, förbinda oss att varje år förskjuta "den globala överutnyttjandets dag". Det handlar om den dag på året då vi inte utnyttjat mer av jordens förnybara resurser än den förmår att återskapa och inte mer av avfall än den förmår smälta. Vårt mål är att förskjuta den dagen till den 31 december, det vill säga att neutralisera vårt ekologiska åverkan. Detta innebär att utsläppet av växthusgaser måste minskas drastiskt och är att produktionen av kärnkraft - och därmed kärnkraftsavfall stoppas. Avfall som ingen vet hur det ska hanteras och som innebär oacceptabla risker för såväl människor som för ekosystemet.

IV. BYGGA DEN EKOSOCIALISTISKA REVOLUTIONEN

11. De olika striderna bör stråla samman. Vår målsättning att åstadkomma en civilisationsbrytning gör det nödvändigt att den politiska handlingen bärs av det stora flertalet. Det handlar om att vara samlande och agera, inte att nöja sig med att ha rätt redan övertygade emellen, eller - ännu värre - att uppamma motsättningar grupper emellan: alla de lönarbetare och de utestängda som gör motstånd och som för fram sociala och miljöinriktade alternativa projekt ska veta att vi står på deras sida. Den ekologiska omvandlingen kan inte ske utan deras stöd, än mindre emot deras önskningar. Det är inte industrins forskare och arbetare som är våra motståndare i denna radikala skiljeväg för samhället utan bankerna, de multinationella företagen och de aktieägare som inriktar produktionen för att främja deras egna privata intressen och inte gör att gynna allmänintresset.

12. Kämpa och göra motstånd för att uppfinna nya vägar. Den ekosocialistiska revolutionen förenar sina programmatiska förslag med sitt deltagande i de sociala och miljöbetingade striderna, tillsammans med alla de som gör motstånd. De medborgare som är engagerade i detta projekt är också inbegripna i att utveckla olika närproducerade livsmedel, i aktioner mot asfaltering av åkermark, i kollektiv för att främja ekologisk omvandling i den stad de bor i, för löntagares övertagande av företag, för utvecklande av lokala bytessystem, medborgarsparande och komplementära penningssystem, delta i ohörsamhetsaktioner, antireklam-aktioner och ockuperande av tomma lägenheter. De ekosocialistiska folkvalda arbetar på ett sätt som gör att ord och handling stämmer överens. De gör vänsterns krav levande genom att genomdriva åtgärder som förbjuder viss reklam, som kräver att vattenförsörjningen återgår i gemensam ägo, att missbruk bestraffas hårdare och i krav på att offentliga tjänster i högre grad ska vara avgiftsbefriade.

13. Göra verklighet av ekologisk planering. Ekologisk planering förutsätter att man tar hänsyn till långsiktiga effekter och att helheten är föremål för offentlig styrning, en styrning som vi som medborgare, yrkesverksamma och brukare måste ha möjligheter att kontrollera. Det är inte industrin, forskningen eller tekniken i sig som är problemet utan avsaknad av valmöjligheter och medborgerlig kontroll. Det krävs en medborgarrevolution för att erövra en sådan förmåga till kontroll. Sådan ser den explosiva blandning av revolutionär utopism och teknisk sakkunskap ut som vi eftersträvar. Den ekologiska

planeringen ger oss möjlighet att organisera vägvalet mot en annan typ av utveckling, där vi först frågar oss vilka behoven är och därefter riktar om produktionen, utbytesekonomin och konsumtionen i funktion av deras sociala och ekologiska nytta. Forskningssektorn bör omorganiseras och inriktas på det som är av gemensamt intresse och utgör verkliga behov. Den bör också uppmuntra till nya former av medborgarnas deltagande genom till exempel medborgarkonvent. Det offentliga skolsystemet bör på olika sätt se till att sprida kunskaperna och kvalifikationerna för människor i alla åldrar för att man därigenom ska lyckas genomföra den omvandling som krävs och få nya verksamheter att blomstra. Konferenser för folkligt deltagande bör organiseras för att omdefiniera kriterierna för social och ekologisk nytta och hur de ska kopplas samman på olika nivåer, från de europeiska ned till de lokala aktionernas. Den ekologiska planeringen ska organisera de arbetandes ständigt pågående ingripande i styrningen av företagen, som en förlängning av det fördjupade samspelet mellan sociala strider och miljöinriktade.

14. Ingen jämlikhet, ingen social republik utan konstituerande församling Vi hävdar bestämt att det offentliga skolsystemet måste sprida en hög nivå av gemensam kultur, vilket innefattar en utbildning i miljöfrågorna. Hur skulle annars den individuella och kollektiva frigörelsen vara möjlig, det är ju denna gemensamma kultur som gör allas anslutning till ett socialt kontrakt där alla är inbegripna möjlig. Det ekosocialistiska projektet hävdar bestämt statens, de olika kollektiviteternas och de offentliga tjänsternas roll: de är oundgängliga för att planera brytningen, bygga ett frigröende samhälle och säkerställa allas lika tillgång till de grundläggande rättigheterna, överallt. Dessa institutioner måste stöpas om av konstituerande församling. Denna bör i grunden förnya de institutionella formerna och inrätta redskap i demokratins tjänst som möjliggör ett ständigt pågående medborgardeltagande och gör folkets suveränitet till en realitet inom alla områden. Ty den revolutionära uppgiften är oerhört omfattande. Vi förespråkar en omdisponering av landskapet, i motsatt riktning till den nu rådande, där städerna breder ut sig, befolkningen koncentreras till megalopol-städer och de olika landsändarna sätts i konkurrens gentemot varandra. Vi kämpar för en ny stadsplaneringssyn som länkar samman de olika funktioner som är nödvändiga för att "leva väl": offentliga hälsovårds- och utbildningssystem, bostäder, yrkesverksamhet, kultur och fritid, biologisk mångfald, bondejordbruk. Vi förkastar att man gör det levande till varor och genmanipulering av våra livsmedel liksom att man förvandlar det som är vår gemensamma arvedel - vatten, energi och kunskaper - till finansiella produkter. Privatseringen av offentliga tjänster mottas oss av privatiseringen av offentliga tjänster, dessa bör vara föremål för en offentlig styrning, där vi måste genomföra ett nytänkande när det gäller sammanlänkningsen mellan staten, som garant för medborgarnas likvärdiga rättigheter, de lokala kollektiviteterna och det direkta inflytande som medborgare, fackföreningar, intresseföreningar och brukare ska kunna utöva.

15. Föra den kulturella striden. Det ekosocialistiska projektet bedriver sin ideologiska kamp genom folkbildning. En folkbildning som ska avkolonisera våra sinnen. Ekosocialismen förkastar den rådande programmeringen av individer till fogliga konsumenter, ständigt underkastade så kallade experters tyckanden och produktivismens krav, en produktivism som får oss att efterfråga skadliga och onödiga produkter, som framställts i andra ändar av världen under ovärdiga arbetsförhållanden och med bristfälliga eller obefintliga miljöhänsyn. Den bekämpar produktivismens väpnade gren - reklamindustrin - som med sin sexistiska marknadifiering av kroppen, av modet och media påverkar våra attityder och utsätter oss för ständiga uppmaningar att köpa och förslösa, en reklamindustri vars budskap understöds av kreditinstituten. Denna strid handlar också om vilka ord som används. Vi vägrar acceptera liberala nyspråk som är till för att förvirra och dölja: "arbetets pris", lönen, blir en "kostnad", socialförsäkringsavgifterna blir "bördor", videoövervakningen blir "videoskyddet" och kärnenergin benämns "den rena, kolfria energin".

16. Spränga de liberala avtalens fjättrar. På det internationella planet förkastar vi de avtal som genomdrivits av WTO, världshandelsorganisationen. Avtalen om frihandel och ekonomiskt partnerskap bidrar till att göra slut på naturresurserna, exploatera befolkningarna i länderna i Syd och att dumpa sociala rättigheter i de så kallat utvecklade länderna. Eftersom EU är världens största ekonomiska zon har utvecklingen inom EU konsekvenser för hela planeten. Dess liberala inriktning är fastlåst av rådande avtal och åtstramningsplaner. Dessa har upprättats under påtryckningar från ekonomiska och finansiella lobbyintressen. De är alla inriktade på att upplösa den offentliga tjänstesektorn och utvidga marknadens och frihandelssystemets räckvidd. Detta har lett till slöserier till följd av konkurrensutsättning och till att gemensamma tjänster och tillgångar förstörs, till nytta för privata särintressen. Det liberala och åtstramningsinriktade Europa förhindrar oss också att behärska och omorientera produktion och byteshandel i riktning mot mänskliga framsteg. Under dessa omständigheter hävdar vi att en ekosocialistisk politik i Europa förutsätter olydnad, ohörsamhet mot det liberala Europa och dess direktiv. För att detta ska bli möjligt måste det skapas andra styrkeförhållanden mellan medborgarna och den finansiella makten och EU:s antidemokratiska institutioner. Den europeiska nivån kan vara relevant när det gäller att genomföra genomgripande miljöpolitiska och socialpolitiska åtgärder, men för att sätta dem i verket måste ett annat Europa skapas, ett Europa som står under folkens demokratiska kontroll.

17. Föra den internationalistiska och universalistiska striden. Det finns bara ett ekosystem som är förenligt med mänskligt liv. Vi måste dra slutsatserna av det på alla områden. De beslut som tas på en plats på jorden får återverkningar över hela jordklotet. Det ekosocialistiska projektet innebär att vi inser det ansvar som de så kallade Nord-länderna, världshandelsorganisationen, internationella valutafonden och världsbanken har att axla gentemot länderna i Syd. Ekosocialismen förkastar att dessa institutioner organiserat konkurrens istället för samarbete, den förkastar produktivismen och dess effekter på klimatet världen över, utplundringen av naturresurser, beslagtagandet av odlingsbar jord och den åtstramningspolitik som trojkan (IMF, BCE, EU-kommissionen) genomdrivit. Den förespråkar en tillämpning i praktiken av deklARATIONEN om universella mänskliga rättigheter och att det ska inrättas en internationell domstol för brott mot miljö och ekosystem. Den ekosocialistiska hållningen fordrar av oss att vi förbinder utvecklingsstrategier när det gäller sociala framsteg med hänsyn till nödvändigheten att skydda ekosystemen. I dessa strävanden stödjer vi och låter vi oss inspireras av alternativ i andra länder: medborgarrevolutionerna, den arabiska våren, Argentinas vägran att betala illegitima skulder och dess åtgärder mot mediamonopol, de konstituerande församlingarna på Island och i Venezuela, Ecuadorregeringens Yasuni ITT-initiativ för att låta oljan ligga oexploaterad... De kunskaper som man fått, de erfarenheter som gjorts och de metoder som tillämpats i dessa situationer ska kunna föras samman. Det ekosocialistiska projektet borde kunna dryftas på ett världsforum som skulle kunna göra detta till målet för vår tids medborgarrevolution.

18. Bedriva medborgarrevolutionen för ekosocialism. Målsättningen att ifrågasätta den kapitalistiska, produktivistiska modellen är av en så vid omfattning att den inte kan åstadkommas genom skiften i samband med allmänna val eller genom beslut uppifrån. Den förutsätter en genomgripande omstöpning av de offentliga institutionerna. Den måste inbegripa övergång till proportionellt valsysteem, könsmissigt jämställd representation och begränsningar i hur många förtroendeposter man kan vara valbar till - åtgärder ämnade att möjliggöra att folket verkligen blir företrätt i all sin mångfald. Det handlar om att sätta den finansiella oligarkin på plats och på alla nivåer säkerställa att folksuveräniteten kan utövas genom en demokrati i verkligheten. För detta krävs att de ekosocialistiska parlamentariska majoriteterna samordnar sin verksamhet med folkliga rörelser ingripande på alla samhällsområden. Detta att var och en, varje kvinna och man, tillägnar sig det politiska initiativet, agerar som medborgare för att

överallt och i alla frågor delta i att formulera vari det gemensamma bästa består, det är det vi kallar medborgarrevolution. Det är en revolution. Ty den ställer sig uppgiften att förändra ägandeformerna, det institutionella systemet och rangordningen mellan de juridiska, sociala och miljömässiga normer som organiserar samhället och ekonomin. Den är medborgerlig. Ty den vill ge makt åt var och en, inte i någon särskild social kategoris intresse utan för det allmänna bästa, för varje människa, ty den ger sig institutinella former anpassade till detta syfte och underkastar sig de allmänna valens utslag i en politisk pluralism. Vi vägrar att låta misströstan och ilska vändas till hat. Varken upplyst förtrupp, grön diktatur eller flykt in i etnisk identitet - vi försvarar den demokratiska vägen till medborgarrevolution. Folket är inte problemet, det är lösningen. Den värsta skada som den nuvarande civilisationskrisen skulle kunna åstadkomma vore om mänskligheten inte skulle visa sig kapabel att öppna vägen mot en annan framtid. Ekosocialismen kan vara denna väg. Må den blomstra!

